

Kommenteret høringsoversigt vedrørende udkast til forslag til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har i perioden 2. juli 2010 til 30. august 2010 gennemført en bred høring over udkast til forslag til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Resultatet af høringen

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har i alt modtaget 20 hørings-svar, hvoraf 17 indeholder forskellige kommentarer til udkastet til lovforslag.

I dette resumé redegøres for de væsentligste bemærkninger til lovforslaget, og bemærkningerne kommenteres.

De indkomne høringssvar har i øvrigt givet anledning til tilføjelser, præciseringer og uddybninger flere steder i lovforslaget, ligesom der er sket sproglige justeringer.

1. Generelle spørgsmål

1.1. Manglende sammenligning med gældende ret

TDC finder, at det ville have været hensigtsmæssigt, hvis udkastet til lovforslag havde indeholdt en sammenligning med de gældende regler.

Uanset at en betydelig del af lovforslaget er videreførelser af gældende regler, er der tale om et forslag til en ny lov, hvor sanering i forhold til den gældende lov og dennes bemærkninger er et af formålene. En del gældende regler er blevet opdelt eller sammenskrevet med andre regler. En egentlig sammenligning mellem gældende lov og lovforslaget vil efter Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings vurdering derfor ikke være egnet til at skabe overblik over udkastet til lovforslag.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling er imidlertid enig i, at det bør fremgå, i hvilket omfang en ny lov ændrer retstilstanden i forhold til den gældende. I forbindelse med gennemgangen af høringssvarene er bemærkningerne blevet gennemgået igen med henblik på at sikre, at bemærkninger beskriver væsentlige ændringer i gældende ret.

25. oktober 2010

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Telefon 3545 0000
Telefax 3545 0010
E-post itst@itst.dk
Netsted www.itst.dk
CVR-nr. 26769388

Side 1/1

1.2. Lovens formål

Forbrugerrådet, Dansk Metal og TDC har haft bemærkninger til udkastet til lovforslagets § 1, som vedrører lovens formål. De pågældende høringsparter peger blandt andet på, at formålsbestemmelsen bør udbygges med angivelse af en række nærmere beskrevne forhold.

Det er Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse, at lovforslagets § 1 om formålet med den samlede lov bør have en meget overordnet karakter. Derfor har ministeriet ikke ændret formuleringen af forslagets § 1. Dog har ministeriet udbygget bemærkningerne til lovforslagets § 1 med en henvisning til behovet for, at loven administreres i respekt af de mål om konkurrence, etablering af et indre marked og forbrugerforhold, som fremgår af rammedirektivets art. 8, og at der skal ske en øget regulatorisk koordinering mellem EU-landene. Derudover er der i tilknytning til lovforslagets enkelte kapitler sket en præcisering af formålet med disse, hvor dette er relevant.

IT- og Telestyrelsen

1.3. Stedbestemmelse af alarmopkald

DI ITEK finder det uheldigt, at lovudkastet i spørgsmål om stedbestemmelse går længere, end det hidtil har været aftalt med politiet. Telekommunikationsindustrien (TI), TDC, Telenor, Telia og Aalborg Kommune har til høringen anført en række bemærkninger af primært opklarende eller præciserende karakter, herunder særligt i relation til omfanget af den anførte skærpelse af bestemmelsen.

Side 2/2

Lovforslagets § 61 er overordnet en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 85, hvorefter der i dag er fastsat regler i udbudsbekendtgørelsen om adgang, håndtering, dirigering og stedbestemmelse af alarmopkald fra telefoner, herunder også opkald fra interne net. Som noget nyt er det beskrevet i lovforslaget, at IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler om nøjagtigheden og pålideligheden af stedbestemmelsesoplysninger. Dette følger af det reviderede forsyningspligtudbydere artikels artikel 26, stk. 5, som gennemføres i dansk ret med lovforslaget.

Der er i øvrigt lagt op til en videreførelse af aftalemekanismen, hvorefter bidrag til stedbestemmelse af alarmopkald så vidt muligt sker efter aftale mellem udbydere, net-ejere, forsyningspligtudbyderen af en offentlig tilgængelig taletelefontjeneste, forsyningspligtudbyderen af nummeroplysningstjenesten og alarmmyndighederne. Også vurderingen af, hvad der er teknisk muligt at bidrage med af stedbestemmelsesoplysninger, skal ifølge bemærkningerne fortsat ske i et samarbejde mellem relevante udbydere, net-ejere, relevante forsyningspligtudbydere og alarmmyndighederne.

1.4. Delegation af ministerens kompetence

TDC har efterlyst en nærmere beskrivelse af anvendelsen af reglen, og at det bør fremgå, at videnskabsministerens instruktionsbeføjelse opretholdes ved delegation.

Der er blevet indført bemærkninger til bestemmelse svarende til dem, der er til tilsvarende bestemmelser i andre love inden for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings område.

Det er endvidere blevet præciseret, at den afskårne instruksadgang for videnskabsministeren alene gælder ved kompetencer, som er tillagt ved lov, og at videnskabsministeren derfor har instruktionsadgange for så vidt angår kompetencer, som delegeres i medfør af lovforslagets § 66. Endvidere er det præciseret, at udmøntningen af delegationsadgangen vil ske inden for rammerne af teleforliget.

1.5. Offentliggørelse af afgørelser

Advokatrådet anfører forskellige betænkeligheder ved reglerne om offentliggørelse af afgørelser, navnlig vedrørende kriterierne herfor, offentliggørelsens varighed og orientering af afgørelsernes adressater.

Det er Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse, at de foreslåede regler udstikker tilstrækkelige retningslinjer for, hvornår afgørelser skal offentliggøres, og afspejler afvejningen mellem interessen i, at indholdet af afgørelserne offentliggøres og hensynet til den, som er omtalt i afgørelserne. Dog er det præciseret, at parterne så vidt muligt skal orienteres, før afgørelserne offentliggøres.

IT- og Telestyrelsen

Side 3/3

2. Slutbrugerforhold

2.1. Netneutralitet

Dansk Journalistforbund og Danish Online News Association anfører, at der bør indføres en mere direkte beskyttelse af netneutralitet i lovudkastet.

IT- og Telestyrelsen kan efter lovforslaget fastsætte regler med henblik på at sikre slutbrugernes adgang til, udveksling af og muligheder for at bruge information, applikationer og tjenester efter eget valg. I tillæg hertil indeholder lovforslaget mulighed for at fastsætte bestemmelser om mindstekrav til kvalitet og gennemsigtighed, der også kan bidrage til at sikre forbrugernes indsigt i og uhindret adgang til det åbne internet.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der ved 'netneutralitet' forstås, at slutbrugerne har adgang til og mulighed for at bruge et åbent og neutralt internet, uden at netudbyderne prioriterer adgangen. Det er udgangspunktet, at data- trafik behandles lige, men prioritering af datatrafik kan i visse tilfælde være nødvendig. For at tydeliggøre dette udgangspunkt er det i bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget tilføjet, at en sådan prioritering af datatrafik ikke omfatter censur eller andre tilsvarende begrænsninger i ytringsfriheden.

Samlet set indeholder lovudkastet en bred vifte af muligheder for at håndtere problemstillinger relateret til netneutralitet, hvis de konstateres i fremtiden.

Forbrugerrådet og Foreningen for Distance- og Internethandel (FDIH) anbefaler, at IT- og Telestyrelsen sætter sig for bordenden af branchens arbejde med at formulere rimelige vilkår og principper for netneutralitet.

Udgangspunktet i lovforslaget er, at branchen selv vedtager rimelige vilkår og principper for beskyttelsen af netneutralitet. Branchen har således efter eget ønske allerede indledt en dialog om emnet. IT- og Telestyrelsen kan i medfør af lovforslaget fastsætte regler, hvis branchen ikke i tilstrækkelig grad sikrer slutbru-

gernes adgang til information, viderefremidling af information samt mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg.

IT- og Telestyrelsen har i øvrigt på det seneste møde i Teleforum tilkendegivet gerne at ville indgå i de videre drøftelser om netneutralitet, som pågår i branchereg.

Foreningen af Danske Interaktive Medier (FDIM), Telenor og Telia har noteret sig, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der kan adressere sikring af netneutraliteten. Telenor og Telia tilslutter sig, at spørgsmålet bedst løses ved brancheaftale, men anerkender udkastets bemyndigelse til IT- og Telestyrelsen til at fastsætte regler. FDIM støtter, at udviklingen løbende overvåges, og at der sættes ind over for aftaler, der giver ulige konkurrence for indholdsudbydere.

2.2. Overtakserede indholds- og informationstjenester (Service 900)

Forbrugerombudsmanden er betænkelig ved, at området dereguleres, og regulering og tilsyn overgår til branchen. Baggrunden er, at Forbrugerombudsmanden ikke har modtaget mange klager over opkald til informations- og indholdstjenester, men derimod mange klager over overtakserede SMS, der er reguleret af branchen. Forbrugerrådet anfører, at reguleringen kan overgå til brancheregulering, hvis der sikres en forbrugerbeskyttelse, der er mindst lige så god som den nugældende. Også Forbrugerrådet henviser til de erfaringer, der har været i forbindelse med brancheaftalen for overtakserede SMS. Telekommunikationsindustrien (TI), Telenor og Telia vil gerne have dereguleret området og Service 900-Nævnet nedlagt og oplyser, at der for tiden arbejdes på en brancheaftale på området.

IT- og Telestyrelsen

Side 4/4

Service 900-reguleringen vil først blive ophævet, når der foreligger en brancheregulering, der på tilfredsstillende vis regulerer området, herunder nem og overskuelig klageadgang.

2.3. Takstoplysningsfacilitet og intern undersøgelsesenhed

TDC og DI ITEK mener ikke, der er grundlag for at opretholde regler om takstoplysningsfaciliteter, der går videre, end Danmark er forpligtet til i henhold til direktiverne. Telekommunikationsindustrien (TI) finder det beklageligt, at lovbetragtningerne detaljeret beskriver mulighederne for takstoplysningsfaciliteter, også ud over dem, der gælder i dag. TI henviser til, at det kun er få promise af slutbrugerne, der gør brug af faciliteten.

TDC anfører, at muligheden for at forpligte udbydere til at have en intern undersøgelsesenhed i forbindelse med behandling af klager går videre end påkrævet efter teledirektiverne. TDC finder, at det må være op til de enkelte selskaber at afgøre, hvordan de bedst organiserer sig.

Hvorvidt de gældende regler om takstoplysningsfaciliteter og intern undersøgelsesenhed skal videreføres i den nye udbudsbekendtgørelse, vil først blive afklaret ved bekendtgørelsens udarbejdelse. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har justeret lovbetragtningerne, så det mere tydeligt fremgår, at reguleringen fremover kan ændres således, at udbydere alene er forpligtede til at give slutbrugerne takstoplysninger, som påkrævet i henhold til direktiverne.

2.4. Bindingsperioder

Forbrugerombudsmanden forstår lovforslaget således, at det ikke er tilsigtet at binde forbrugerne længere end 6 måneder, som gælder i dag. Forbrugerrådet foreslår, at hjemlen til at fastsætte regler om bindingsperioder ændres, så det ikke er muligt at udvide bindingsperioden til mere end de 6 måneder, den er i dag.

Reglerne om maksimale bindingsperioder fremgår af udbudsbekendtgørelsen, der er fastsat med hjemmel i teleloven. Det er ikke med lovforslaget tilsigtet at indføre længere bindingsperioder end de nugældende 6 måneder.

Der ses ikke umiddelbart fordele ved at begrænse ministerens muligheder for at ændre på reglerne for bindingsperioder, hvis der senere vurderes at være behov for det.

3. Bistand til politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden

IT- og Telestyrelsen

DI ITEK finder det uheldigt, at lovudkastet i spørgsmålet om udbydernes bistand til politiet går længere, end det hidtil har været aftalt med politiet. TDC bemærker generelt, at bemærkningerne til den gældende lov har bidraget til en række usikkerheder. Telekommunikationsindustrien (TI) anmoder om, at det sikres, at der ikke med lovbemærkningerne ændres ved grundlaget for den verserende dialog mellem Rigspolitiet, Justitsministeriet, IT- og Telestyrelsen og telebranchen om rammerne for krav til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer med henblik på teleobservation.

Side 5/5

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling bemærker, at lovforslagets § 10 om bistand til politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 15. På baggrund af høringsparternes bemærkninger har ministeriet foretaget en række tilpasninger og præciseringer af bemærkningerne til lovforslaget, herunder tilføjet relevante henvisninger til det tidligere tekniske udredningsarbejde, som afklarede en række tekniske tvivlsspørgsmål, der var opstået i forbindelse med fremsættelsen af lovforslagene om krav om sikring af muligheden for teleobservation (L 217 om ændring af retsplejeloven og L 219 om ændring af teleloven). Ministeriet fastholder, at der i bemærkningerne til lovudkastet henvises til relevante definitioner i retsplejeloven frem for at gentage dem i lovudkastets bemærkninger. Tilsvarende er der ikke i udkastets bemærkninger foretaget ændringer, der kan påvirke grundlaget for den verserende dialog mellem Rigspolitiet, Justitsministeriet, IT- og Telestyrelsen og telebranchen om rammerne for krav til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer.

4. Forsyningspligt

TDC er ikke enig i, at forsyningspligt direktivet som noget nyt giver mulighed for, at der kan indføres forsyningspligt på internet med bredbåndshastigheder som en del af forsyningspligt direktivets ydelser. Telenor og Telia vil gerne have en klar politisk stillingtagen til, hvorvidt den danske regering ønsker at udnytte den foreslåede hjemmel i forbindelse med målsætningen om 100 Mbit/s bredbånd i 2020.

Der skal skelnes mellem forsyningspligt på bredbåndstjenester og forsyningspligt på et net, der kan understøtte bredbåndsforbindelser.

Forsyningspligtdirektivet giver mulighed for fastsættelse af krav om, at det net, som en forsyningspligtudbyder skal tilbyde adgang til, skal kunne understøtte dataoverførsel med en hastighed, svarende til den fremherskende teknologi, der bruges af de fleste abonnenter. Det er korrekt, at dette ikke er noget nyt i direktivet. Ministeren for Videnskab, Teknologi og Udvikling vil ved udstedelse af ny forsyningspligtbekendtgørelse tage stilling til, om forsyningspligtudbyderen skal forpligtes til at levere et net, der kan understøtte nærmere fastsatte hastigheder. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har i lovbemærkningerne præciseret, at forsyningspligt på net-adgang, der kan understøtte bredbåndshastigheder, tidligst kan blive fastsat i forbindelse med den næste udpegning af forsyningspligtudbydere.

Forsyningspligt på bredbåndstjenester vil kun blive aktuelt, hvis Danmark bliver pålagt dette ved ændring af forsyningspligtdirektivet.

IT- og Telestyrelsen

Side 6/6

TDC finder det urimeligt, at den danske forsyningspligtregulering omfatter maritime nød- og sikkerhedstjenester.

Lovforslagets bestemmelser om, at forsyningspligtreguleringen omfatter maritime nød- og sikkerhedstjenester, ligesom reguleringen i henhold til den gældende lov, er blevet til på baggrund af tidligere politiske drøftelser og stillingtagen til området.

TDC ønsker, at en forsyningspligtudbyder ikke skal være forpligtet til at levere basal telefoni til slutbrugere, som på samme adresse modtager levering af tele-ydelser fra andre udbydere, som for eksempel er baseret på kobber fra forsyningspligtudbyderens net.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har på baggrund af TDC's hørings svar skrevet ind i bemærkningerne til lovforslaget, at ministeren kan fastsætte regler om, at forsyningspligtudbydere ikke skal levere taletelefoni til en slutbruger, hvis forsyningspligtudbyderens net i forvejen dækker adressen, men aktuelt benyttes af en anden udbyder til levering af taletelefoni.

TDC anfører, at som lovforslaget er formuleret, vil udbydere af bredbåndstjenester ikke blive omfattet af en eventuel medfinansieringspligt, hvis der skulle komme forsyningspligt på bredbåndstjenester. Telenor og Telia savner en klar stillingtagen til, hvilke parter der skal bidrage til medfinansiering ved et eventuelt nettounderskud på forsyningspligt på bredbåndstjenester.

Det er ændret i lovforslaget, så det tydeligt fremgår, at udbydere af bredbåndstjenester vil kunne omfattes af en eventuel medfinansieringspligt, hvis der fastsættes forsyningspligt på bredbåndstjenester, samt at kredsen af udbydere, der skal medfinansiere et nettounderskud på forsyningspligten, kan afgrænses. For eksempel ved at selskaber, der ikke udbyder bredbåndstjenester, ikke skal bidrage til medfinansieringen.

Telenor og Telia anfører, at hvis forsyningspligt på bredbåndstjenester skal medfinansieres, skal dette samtidig indebære en betydelig nedsættelse af prisen for leje af access-strækninger hos forsyningspligtudbyderen.

Der skal der tages højde for værdien af de eventuelle immaterielle fordele, der kommer forsyningspligtudbyderen til gode ved at varetage forsyningspligten, når forsyningspligtudbyders nettoomkostninger ved underskud i forbindelsen med varetagelse af forsyningspligten skal beregnes. Der er således ikke grundlag for at opstille yderligere betingelser for forsyningspligtudbyder i forbindelse med medfinansieringen.

TDC finder det betænkeligt, at der indføres mulighed for Ministeren for Videnskab, Teknologi og Udvikling til at fastsætte regler om, at forsyningspligten skal omfatte andre ydelser end dem, der fremgår af loven. TDC mener, at forsyningspligten bør fastsættes ved lov.

IT- og Telestyrelsen

Det fremgår af lovbemærkningerne, at ud over de radiobaserede nød- og sikkerhedstjenester er hensigten med den omhandlede hjemmel alene, at ministeren kan udvide forsyningspligten i overensstemmelse med eventuelle fremtidige udvidelser af forsyningspligtudbydere. Ministeren er ved udnyttelsen af hjemlen bundet af disse bemærkninger.

Side 7/7

5. Nummerportabilitet

Telekommunikationsindustrien (TI) finder ikke, at udformningen af 1-dagsporteringsreglen i udkastet til lovforslag er begrundet i den bagvedliggende direktivtekst eller i konkrete problemer på det danske marked. TI frygter, at bestemmelsen vil skabe problemer for erhvervskunder og i sidste ende også stille privatkunder ringere. TI mener, at porteringsreglen kun skal knytte sig til aktiveringen af nummeret. Det vil sige, at slutbrugeren først kan portere sit nummer ved udløbet af en eksisterende kontraktperiode, men herefter højst må være afskåret fra sin tjeneste i én dag. DI-ITEK, TDC, Telenor og Telia tilslutter sig TI's hørings svar på dette område.

Hi3G finder imidlertid overordnet bestemmelserne i udkastet til lovforslag hensigtsmæssige og konkurrencefremmende, ligesom Forbrugerrådet bemærker, at den foreslåede implementering af hurtigere portering giver forbrugeren fordele i forhold til de gældende regler.

TI anfører, at der særligt vedrørende erhvervskunder vil kunne opstå problemer med at overholde 1-dagsporteringen. Hi3G støtter synspunktet fra TI om, at der kan være problemer i forhold til portering af mange abonnentnumre på en enkelt dag.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har drøftet forståelsen af forsyningspligtudbydere med EU-Kommissionen. Det er på baggrund heraf blevet klarlagt, at der er en begrænset fleksibilitet i forhold til, hvordan bestemmelsen implementeres i forhold til den udbyder, der modtager nummeret.

For at imødekomme de praktiske problemer, som en modtagende udbyder kan have i forbindelse med portering af numre i løbet af én arbejdsdag, er det i lovforslaget præciseret, at portering af abonnentnumre tidligst kan finde sted, når slutbrugerens abonnement med den udbyder, som skal modtage abonnentnumrene, er trådt i kraft.

Det præciseres herved, at slutbrugeren og den udbyder, der skal modtage slutbrugerens abonnentnumre, individuelt kan aftale, hvornår porteringen skal finde sted. Dette vil blandt andet gøre de tekniske udfordringer, som er beskrevet af både TI og Hi3G, til aktive konkurrenceparametre ved valg af en ny udbyder.

TDC og TI anfører videre, at den såkaldte frikøbsmulighed, forstået som muligheden for at frigøre sig fra en eksisterende kontrakt inden udløbet af en bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel mod betaling af de resterende økonomiske kontraktsretlige forpligtelser, i udkastet til lovforslag ikke følger af EU-reglerne, og desuden ikke er i overensstemmelse med Forbrugerombudsmandens teleretningslinjer, idet forbrugeren i en overgangsperiode risikerer at blive bundet af aftaler i to forskellige selskaber uden at have ønsket dette udtrykkeligt.

IT- og Telestyrelsen

Side 8/8

TDC foreslår på denne baggrund, at det, hvis bestemmelsen opretholdes, afspejles i lovbemærkningerne, at frikøb i forbindelse med 1-dagsportering kun kan ske efter kundens udtrykkelige ønske eller samtykke.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling finder, at der kan være et behov for, at en slutbruger, der ønsker portering af sine numre før udløbet af et eksisterende aftaleforhold, gøres udtrykkeligt opmærksom på risikoen for i en periode at være bundet af to abonnementer. Dette vil derfor blive uddybet i lovforslagets bemærkninger.

Hi3G ønsker, at en teleudbyder får mulighed for at nægte nummerportering af kunder, som skylder det pågældende teleselskab penge, samt at IT- og Telestyrelsen giver teleoperatørerne minimum 1 års implementeringsfrist, da den nye bestemmelse kræver meget IT-udvikling og procesændring, både internt og mellem operatørerne.

EU-reglerne undtager ikke særlige kundegrupper fra retten til nummerportering, og en lovregel, som den af Hi3G foreslåede, om at skyldnere nægtes portering, vil således ikke være i overensstemmelse med direktivet.

Teledirektivpakken skal være implementeret senest den 25. maj 2011. Det er således ikke muligt at tilføje en yderligere implementeringsfrist på 1 år i loven.

TI anfører, at det fremstår uklart i loven, om kompensationsbestemmelsen i udkastet til lovforslag, afstedkommer et krav rettet mod både den afgivende og den modtagende udbyder, samt hvem der har bevisbyrden for forsinkelsen m.v. Desuden anfører TI en række yderligere spørgsmål, som de finder bør afklares i forbindelse med kompensation, forsinket portering og misbrug af portering.

Forbrugerrådet foreslår, at der i lovforslaget fastsættes nærmere kriterier for metoden ved udregningen af kompensationens størrelse. Hi3G finder det modsat ikke hensigtsmæssigt at regulere kompensationsadgangen direkte i teleloven, og anbefaler derfor, at bestemmelser herom fjernes fra loven, da kompensationen bør følge af almindelige aftaleretlige bestemmelser.

Bestemmelsen implementerer forsyningspligt direktivets regler, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der kan pålægges en forpligtelse til at kompensere slutbrugere for forsinket portering m.v. En sådan forpligtelse til at yde kompensation vil ikke umiddelbart være sikret efter de almindelige aftaleretlige regler, hvorfor det er nødvendigt at indføre bestemmelsen i loven.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling lægger imidlertid op til, at udbyderne selv gennem en brancheaftale fastsætter de nærmere rammer for, hvem der er kompensationsansvarlig for de enkelte processer i nummerporteringen. Ministeriet finder, at udbyderne ved indgåelse af en brancheaftale bør fastlægge den nærmere metode for beregning af kompensationer samt fastlægge kompensationsansvaret.

IT- og Telestyrelsen

Side 9/9

IT- og Telestyrelsen kan dog efter de foreslåede bestemmelser fastsætte nærmere regler, primært af teknisk karakter, der præciserer, hvordan nummerportabilitet i praksis håndteres, hvis der ikke i branchen kan opnås enighed om en løsning.

6. Sektorspecifik konkurrenceregulering

6.1. Forholdet til konkurrencestyrelsen

Dansk Metal, Telenor og Telia har tilkendegivet bekymring i forhold til, at lovforslaget i mindre grad end den gældende lov beskriver forholdet mellem IT- og Telestyrelsen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Den gældende telelov beskriver meget detaljeret samarbejdet mellem Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og IT- og Telestyrelsen, hvilket har begrænset mulighederne for at tilpasse samarbejdet til dét, der var behov for i de enkelte sager. Derfor er det efter ønske fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen foreslået, at beskrivelserne fjernes i lovforslaget.

Der er ikke med lovforslaget rykket på afgrænsningen mellem konkurrenceloven og telelovens anvendelsesområde, ligesom der heller ikke ændres på, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og IT- og Telestyrelsen fortsat løbende vil samarbejde, hvor dette er hensigtsmæssigt, men dette samarbejde vil bare ikke længere fremgå specifikt af teleloven.

6.2. Mulighed for at udbyde nye produkter samtidig med netejeren

Telenor og Telia opfordrer til, at der indføres en mulighed for at pålægge en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse om en ”konkurrencefremmende udviklingsperiode” med det formål, at en udbyder med stærk markedsposition ikke kan udbyde et detailprodukt (ydelse til slutbrugere) baseret på et nyt eller væsentligt ændret engrosprodukt, før de øvrige udbydere har reel mulighed for at udbyde tilsvarende produkter baseret på et tilsvarende engrosprodukt.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling finder ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at indføre en "konkurrencefremmende udviklingsperiode" i form af en forpligtelse til at vente med at udbyde et specifikt detailprodukt til slutbrugerne, før andre udbydere vil kunne udbyde et tilsvarende produkt. En sådan forpligtelse indebærer nemlig en risiko for at hæmme udviklingen af nye produkter til forbrugere.

Derimod kan en lignende forpligtelse om en "konkurrencefremmende udviklingsperiode" med fordel pålægges på engros-niveau. En forpligtelse om ikke-diskrimination vil i en markedsafgørelse kunne udvides således, at nye eller væsentligt ændrede engrosprodukter først må udbydes en passende frist efter, at fyldestgørende oplysninger i relation til tekniske specifikationer, vilkår og priser er offentliggjort. En sådan forpligtelse vil ligge naturligt i forlængelse af et krav om varsling af nye engrosprodukter, der kan pålægges efter transparensforpligtelsen, jf. lovforslagets § 44. På denne måde kan det sikres, at alle udbydere har lige muligheder for at indgå i konkurrence på detail-niveau, idet udbyderen med stærk markedsposition ikke har incitamentet til at give sine egne afdeling oplysninger før de øvrige markedsaktører (diskrimination).

IT- og Telestyrelsen

Side 10/10

6.3. Priskontrol

DI ITEK, Telenor og Telia anfører, at det ud fra et hensyn til forudsigeligheden, vil være formålstjenligt, hvis prisafgørelser i fremtiden kan træffes for længere perioder ad gangen i stedet for den nuværende årlige opdatering af prisafgørelser.

Efter den gældende lov skal LRAIC-metoden opdateres årligt. Dette er ikke foreslået gentaget i lovforslagets § 46. Derved vil prisafgørelser kunne træffes for længere perioder ad gangen ud fra de konkrete omstændigheder.

TDC og Dansk Metal anfører, at det findes betænkeligt, at LRAIC-metoden ikke, som det er tilfældet i den gældende lov, er tillagt forrang i loven frem for andre priskontrolmetoder. TDC, Telenor og Telia anfører videre, at bestemmelsen i udkastets § 45 (§ 46 i endeligt lovforslag) savner klare og entydige kriterier for, hvornår og under hvilke forudsætninger IT- og Telestyrelsen kan anvende de forskellige metoder.

Lovforslagets § 46 skal anvendes i overensstemmelse med de mål og hensyn, der er opregnet i bestemmelsen. Dette gælder både ved udformningen af priskontrolmetoder i bekendtgørelsen, ved valg af metode(r) i den enkelte markedsafgørelse og ved den konkrete udmøntning i en prisafgørelse. IT- og Telestyrelsen skal foretage en afvejning af, hvilken priskontrolmetode der bedst sigter mod at fremme effektiviteten, skabe holdbar konkurrence og øgede fordele for slutbrugerne. Styrelsen skal endvidere tage nøje hensyn til eventuelle retningslinjer eller henstillinger udstedt af EU-Kommissionen, der udmønter disse mål og hensyn for prisreguleringen.

EU-Kommissionen foreskriver i dag på flere centrale områder anvendelse af LRAIC-metoden. IT- og Telestyrelsens eventuelle fravigelse herfra vil skulle begrundes. LRAIC-metoden vil således fortsat være den primært anvendte priskontrolmetode.

Forholdene på telemarkedet og dermed EU-Kommissionens henstillinger m.v. kan dog ændre sig, således at andre metoder bedre sikrer de fælles mål, og IT- og Telestyrelsen skal i givet fald løbende kunne tilpasse anvendelsen af priskontrolmetoder hertil.

Telenor og Telia har påpeget, at der bør være et øget fokus på tjenesteudbydere konkurrencemargin, og at der er behov for en væsentlig justering af det balancepunkt mellem tjenestebaseret og infrastrukturbaseret konkurrence, som IT- og Telestyrelsen har søgt at ramme i den hidtidige prisregulering.

Dansk Energi anfører, at man antager, at IT- og Telestyrelsen vil anvende den større handlefrihed på anvendelse af priskontrolmetoder til at stimulere det økonomiske råderum til langsigtede investeringer i en ny teleinfrastruktur. TDC anfører, at det ved valg af priskontrolmetode er afgørende, at der sikres udbyderen med stærk markedsposition en rimelig forrentning af den investerede kapital, for at udbyderen med stærk markedsposition fortsat har incitamenter til at udbygge med moderne infrastruktur. TDC foreslår blandt andet en direkte henvisning til EU-Kommissionens kommende henstilling om NGA (Next Generation Access Networks).

IT- og Telestyrelsen

Side 11/11

De anførte bemærkninger argumenterer hver for sig for, at IT- og Telestyrelsens fastsættelse af priser skal føre til enten lavere eller højere engrospriser på fastnetinfrastrukturen (kobber, kabel og fiber).

Under forhandlingerne om den nye teledirektivpakke var der et betydeligt fokus på at sikre investeringer i nye højhastighedsnet, herunder investeringer i udrulning af fiber (også benævnt NGA (Next Generation Access Networks)). Dette medførte, at der ved investeringer i NGA skal tages særligt hensyn til specifikke risici forbundet med investeringerne. Dette er implementeret i lovforslagets § 46, stk. 3 og bemærkningerne hertil. En mere detaljeret udmøntning af disse principper forventes i form af EU-Kommissionens henstilling om NGA. IT- og Telestyrelsen skal i forbindelse med reguleringen af fastnetmarkederne, herunder ved den konkrete prisfastsættelse, tage nøje hensyn til eventuelle henstillinger eller retningslinjer udstedt af EU-Kommissionen, herunder Kommissionens henstilling om NGA når denne er endeligt vedtaget.

TDC, Telenor og Telia har anført, at der savnes fortolkningsbidrag i forhold til begrebet prisklemme i udkastet til lovforslagets § 45, stk. 2 (§ 46 i endeligt lovforslag). Selskaberne anmoder om, at det uddybes, hvordan en prisklemme konstateres og afhjælpes.

Det er blevet tilføjet i bemærkningerne, at konstateringen af, om der foreligger en prisklemme, skal ske i overensstemmelse med henstillinger og vejledninger udstedt af EU-Kommissionen på teleområdet.

Telenor og Telia efterlyser hjemmel i lovforslagets § 80 (§ 81 i endeligt lovforslag), til at manglende overholdelse af forpligtelser om priskontrol kan straffes med bøde.

Efter den gældende lov er kun overtrædelse af forpligtelserne om gennemsigtighed (transparens) og ikke-diskrimination belagt med bødestraf. Hidtil har det været vurderingen, at der i forhold til de resterende forpligtelser om netadgang, regnskabsmæssig opsplitting og priskontrol har været de fornødne reaktionsmuligheder i form af påbud om efterlevelse og anvendelse af tvangsbøder, ligesom berørte udbydere privatretligt har kunnet rejse erstatningskrav for tab som følge af manglende efterlevelse. En udvidelse af lovens strafbestemmelse til også at omfatte andre forpligtelser end transparens og ikke-diskrimination vil på den anden side kunne have en vis præventiv effekt i forhold til efterlevelsen af pålagte forpligtelser.

Da der ikke ses et behov for at udvide det strafbare område, finder Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling ikke, at der grund til at ændre lovforslagets strafbestemmelser.

6.4. Bødestraf

Advokatrådet anfører, at bødestraf for overtrædelse af forpligtelser om ikke-diskrimination eller transparens bør tage udgangspunkt i udbyderens omsætning det seneste år forud for gerningstidspunktet.

IT- og Telestyrelsen

Side 12/12

Den foreslåede bestemmelse om udgangspunktet for visse bøder svarer til bestemmelsen i konkurrencelovens § 23, stk. 3. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling finder, at det er hensigtsmæssigt, at der er overensstemmelse mellem de to regelsæt på dette område.

7. Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter

Dansk Metal anfører, at man skal være varsom med at overlade ansvaret for administration af disse regler til kommunerne, idet kommunerne ikke besidder den nødvendige ekspertise. Telenor og Telia anfører, at de i bestemmelsen nævnte myndigheder i kraft af muligheden for at stille krav til placering og dimensionering af netelementer, reelt overlades netplanlægningen i Danmark, hvilket ikke findes rimeligt, da disse myndigheder ikke besidder den nødvendige viden.

Ét af de helt centrale hensyn med bestemmelsen er hensynet til by- og landsplanlægningen, hvilket er hensyn, der normalt varetages af kommunerne i forbindelse med udstedelse af grave- og byggetilladelser. Kommunerne kan inddrage IT- og Telestyrelsen i sagsbehandlingen i forhold til teletekniske spørgsmål. Eventuelle krav til placeringen eller dimensioneringen af et netelement, skal være konkret begrundet af myndigheden ud fra de hensyn, der er opregnet i bestemmelsen. På teleområdet findes i masteloven i dag regler, hvor de samme myndigheder er tillagt tilsvarende kompetencer i forhold til master og lignende. De nærmere procedurer for anvendelse af bestemmelsen skal fastsættes af videnskabsministeren i en bekendtgørelse, der vil være genstand for en selvstændig høring.

TDC, Telenor og Telia anfører om hjemmelen til fastsættelse af regler om indberetningspligt i lovforslagets § 59 (§ 60 i endeligt lovforslag), at en sådan indberetningspligt vil medføre betydelige administrative omkostninger for branchen, navnlig i forhold til bestemmelsernes begrænsede anvendelsesområde. TDC anfører endvidere, at en eventuel offentliggørelse af indberetningerne kan være pro-

blematisk i forhold til lovforslagets § 61 (§ 62 i endeligt lovforslag) om sikring af samfundsvigtig elektronisk kommunikation. Hi3G anfører, at de oplysninger, der kunne kræves indberettet, kan være konkurrentfølsom, hvilket er problematisk i forhold til offentliggørelse.

Det vil blive vurderet, i hvilket omfang indberetning af oplysninger i henhold lovforslagets § 60 er nødvendig i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelse om samhusning og fællesudnyttelse af faciliteter. Det vil endvidere blive vurderet, hvem der skal have adgang til oplysningerne. Selskabernes bemærkninger vil blive inddraget i dette arbejde, ligesom bekendtgørelsen vil blive sendt i høring.

8. Teleklagenævnet

TDC har anført, at der for at effektivisere klageprocessen bør være ret til mundtlig forhandling for Teleklagenævnet.

Teleklagenævnet er som en forvaltningsmyndighed underlagt nogle særlige krav til tilrettelæggelse af sagsgangene, som altid skal overholdes. I forhold hertil vil mundtlige forhandlinger for Teleklagenævnet udgøre yderligere processkridt, der vil kræve ekstra ressourceforbrug og eventuelt forlænge sagsbehandlingstiden for klagenævnets arbejde.

Derfor finder Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling ikke, at der er grundlag for at fastsætte regler om, at klager skal have ret til en mundtlig forhandling for Teleklagenævnet. Mundtlig forhandling kan opnås ved at indbringe sagerne for domstolene.

Ministeriet bemærker i øvrigt, at man altid kan anmode om et møde med en forvaltningsmyndighed.

TDC har endvidere anført, at det af retssikkerhedsmæssige hensyn bør præciseres, at Teleklagenævnet i videre omfang end i dag skal efterprøve IT- og Telestyrelsens skøn.

Som administrativ rekursinstans kan Teleklagenævnet fuldt ud prøve de skøn, som IT- og Telestyrelsen foretager i forbindelse med styrelsens afgørelser. Dette gælder efter den gældende telelov og efter lovforslaget. Endvidere er det Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse, at Teleklagenævnets sammensætning sikre, at klagenævnet har tilstrækkelig sag- og fagkundskab til at foretage en sådan prøvelse.

Hvor langt, Teleklagenævnet ønsker at gå i prøvelsen af IT- og Telestyrelsens skøn, må afgøres konkret af klagenævnet i forhold til den enkelte sag.